

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 15 жовтня 2008 року • № 115 (2067) • Ціна вільна

СЕРГІЙ КОВАЛЕЦЬ: ДЕБЮТ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕМ'ЄР-ЛІЗІ

Мирон МАРКЕВИЧ: УДАЧІ КОВАЛЬЦЮ

Головний тренер харківського "Металіста", один із найуспішніших українських тренерів Мирон Маркевич так прокоментував вчинок Сергія Ковальця.

— З Ковальцем я знайомий дуже добре і давно, — **розпочав розмову Мирон Богданович.** — Сергій під моїм керівництвом у хмельницькому "Поділлі" починав ставати на ноги і, як бачите, став міцно. Згодом ми працювали у львівських "Карпатах", команді, яка здобула бронзові нагороди. У нього прекрасна футбольна кар'єра, і хочеться вірити, що не менш успішною буде й тренерська діяльність.

— У Харкові ви наблизили Ковальця до тренерської когорти...

— Ні! Сергій настільки самостійний, що усі свої рішення приймає виважено і без поспіху. Щодо його тренерської роботи, то я давно зауважив, що він дозрів до того, щоб очолити якийсь вітчизняний футбольний клуб. Отримав хороший шанс проявити себе у новій роботі в ФК "Львів".

— Запросите когось нового у помічники?

— Не бачу у цьому потреби.

— Що побажаєте вже своєму колезі на новому робочому місці?

— Наразі на Сергія очікує копітка робота. А бажаю йому єдиного – успіху. ФК "Львів" має нарешті перемагати. Будуть перемоги, тоді все буде добре. Таке тренерське кредо.

Олександр ПАУК.

Недовго львівський дебютант прем'єр-ліги був без головного тренера. Учора офіційно крісло наставника "левів" перестало порожніти. На посаду керманича "городян" було запрошено екс-гравця "Карпат", "Динамо" та "Дніпра", колишнього гравця національної збірної України, а донедавна помічника головного тренера "Металіста" Мирона Маркевича, —Сергія Ковальця.

Що може означати таке призначення і що воно може дати і клубу, і самому фахівцю? Сергій Ковалець уже вкусив хліба самостійної тренерської роботи в "Раві", проте це була робота, що не кажіть, але у невисокій вітчизняній лізі. Зараз же, на такому рівні, як прем'єр-ліга, дебют Сергія Ковальця буде доволі серйозним і відповідальним. Сам Сергій родом із західної України, грав у львівських "Карпатах", а тому по духу команда йому близька. Разом з тим, починати самостійну тренерську кар'єру в розпалі сезону та ще й тоді, коли у команди триває криза, — справа тяжка, навіть ризикована. Бути суперпомічником у такого метра вітчизняного тренерського цеху, як Мирон Маркевич, — це одне, а відповідати за команду самому — це вже інше.

Чого захоче від молодого фахівця керівництво клубу — також важливо. Чи це буде співпраця з вотумом довіри і карт-бланшем, аби просто робити команду на майбутнє? Або це буде вимога дати вже на сьогодні результат, вивести команду з ігрової кризи і підвалин турнірної таблиці? Якщо останнє, то будуть керманичі клубу "гнати коней", а разом з ними підганяти і тренера — тоді Сергію Ковальцю як дебютанту не дуже й позаздриш. Нелегко буде молодому наставнику і в плані того матеріалу, з яким доведеться працювати. Не секрет, що колектив львівської команди хоч і перспективний, проте ще молодий, а отже — малодосвідчений.

Що буде — покаже час. Головне, щоб колись потім, у майбутньому, Сергій згадував дебют в українській прем'єр-лізі лише у приємних спогадах.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

РОЗМІР МАЄ ЗНАЧЕННЯ!

Останнім часом на сторінках газет та інтернет-видань знову пожвавилася дискусія щодо оптимальної кількості команд у вищій лізі. Причому іноли доводиться чути вражаючі своєю оригінальністю думки. Одна з останніх наразі належить п. Рабиновичу, президенту ФК "Арсенал" (Київ). Цієї весни Вадим Зіновійович шокував футбольну громадськість, коли в інтерв'ю одному поважному журналу заявив, що не можна скорочувати вищий український ешелон до дванадцяти команд унаслідок того, що кількість матчів збільшиться вдвічі, – мовляв, доведеться грати в чотири кола! Я спробую довести до відома п. Рабиновича, що через кліматичні умови більше, ніж 34 матчі за сезон у чемпіонаті України грати н-е-р-е-а-л-ь-н-о, тому цього ніколи не буде! Європейські країни, у вищих ешелонах яких наявні зазначені 12 клубів, грають у два способи: або в три кола (себто кожна з команд проводить по 33 матчі; в цьому контексті можна згадати Данію), або ж за такою схемою: спочатку всі 12 колективів грають між собою вдома і в гостях, а потім діляться на дві групи, де перші 6 у два кола розігрують медалі, а інші – хто залишить елітний дивізіон, тобто граючи в сумі по 32 поєдинки (згадаємо Хорватію, Сербію або Швейцарію). Отож, звідки президент "Арсеналу" узяв подвійне збільшення числа матчів, інакше кажучи фантастичну цифру 60?

Повертаючись до зазначеного питання про кількість клубів у вищій лізі, хочу запропонувати два можливі варіанти розвитку подій.

Отож, **варіант № 1**: скорочення вищого футбольного ешелону України до 12 команд. Чому саме така цифра? А тому, що зменшення до десяти або навіть восьми колективів виглядає надмірним, через те зосередимось на дюжині. Основний аргумент прихильників зменшення розмірів "вишки" у бік її скорочення такий: в елітному дивізіоні держави виступає не менше третини клубів, які не відповідають його рівню. Крім того, фанам, наприклад, "Динамо" замість чотирьох матчів своєї улюбленої команди з "Шахтарем" і "Кривбасом" цікавіше було б дивитися ці ж самі чотири поєдинки з гірниками (це за умови прийняття серхоборовтальної структури – назвемо її так). Зрештою зазначу, що резонною виглядає думка, згідно з якою зменшення кількості клубів із шістнадцяти до дванадцяти автоматично призведе до підвищення рівня ліги. (Не зайвим у цьому плані мені видається згадати й про історичний аспект: за всі 55 першостей СРСР в елітному дивізіоні протягом одного сезону від України більше шести команд не виступало!)

Варіант № 2: кількість команд у вищому ешелоні України залишається незмінною. Головним аргументом його прихильників є впевненість у тому, що наша країна – друга за розміром у Європі – не може мати менше 16-ти елітних колективів. У цієї думки є численні плюси, серед яких виділяється такий: на даний момент, унаслідок затяжної економічної кризи, існує ціла низка міст (а також областей), де колись були команди достатньо серйозного рівня, а нині вони відсутні – згадаймо Рівне, Чернівці, Івано-Франківськ, Тернопіль, Вінницю, Суми, Кіровоград, Нікополь, Миколаїв, Херсон, – тобто міста, які потенційно змогли б "потягнути" колективи вищої ліги. А це виглядає нереальним за умови, якщо число клубів у ній скоротять – у них просто не буде можливості грати в еліті. З цього приводу хочу порушити тему, яка варта окремої статті: на мою (і не лише мою) думку таким меценатам як Данилов, Кіндзерський, Слободян чи згадуваний Рабинович (хай вони мені вибачать це втручання у їхні справи) набагато розумніше було б укладати свої кошти не в новостворені клуби без історії, традицій, досягнень і вболівальників (адже "Харків", "Львів", "Оболонь" та "Арсенал" відповідно розташовані у містах, які традиційно асоціюються з однією командою і тут нічого не вдієш), а в якісь провінційні. Завершуючи зауважу, що навіть у випадку, коли нинішнє число команд залишиться незмінним, доцільно, як на мене, внести одну поправку в регламент, завдяки якій український футбол стане "чистішим": йдеться про розширення зони клубів-аутсайдерів із двох до трьох. У чому позитив подібного рішення? Як відомо, найгіршим явищем кожного чемпіонату є т. зв. "болото", себто група команд середини турнірної таблиці, яким нічого не загрожує і які ні на що не претендують – саме вони є основними "постачальниками" договірних матчів. Тому розширення зони аутсайдерів автоматично розширить кількість команд, яким загрожує виліт до першої ліги і так само автоматично зменшить число "болотяних" клубів.

Володимир БАНЯС.

З перших уст

Максим Фещук:

МИ НЕ ПОКАЗУЄМО ТІЄЇ ГРИ, ЯКА ПРИНОСИТЬ РЕЗУЛЬТАТ

За підсумками останніх трьох турів прем'єр-ліги найгірші результати показують представники Львова. А ФК „Львів" то й взагалі п'ять матчів поспіль не може взяти жодного очка. Не дивно, що у дебютанта ліги вже відбулася зміна на тренерському містку. „Карпати" також лихоманить. Підопічні Олега Кононова вже шість матчів не знають смаку перемоги, а в останніх трьох зустрічах не можуть розпечатати ворота суперників. В чому причина невдач „Карпат", газета „УФ" запитала у форварда команди Максима Фещука.

– Перш за все, головна причина в тому, що ми не можемо забити гол. Виграє той, хто більше забиває. Ми ж навіть на гол в останніх матчах не спромоглися. Десь, звісно, і смуга невдач закралася. Хоча, відверто кажучи, ми не показуємо тієї гри, яка приносить позитивний результат.

– Востаннє "Карпати" забивали 30 серпня у грі проти ФК "Харкова". Що відбувається з атакою?

– Моя точка зору така, що треба запитувати це в нападників. Але також не потрібно забувати, що моменти для них створює команда. А якщо обмаль моментів, то скільки будуть забивати форварди? Нам бракує останнім часом гольових нагод.

– Відчуваєте долю вини на собі?

– Звісно. Мені й самому потрібно забити, щоб відчути впевненість. І безперечно, мої голи допоможуть "Карпатам".

– Як збирається вирішувати цю проблему?

– Матчем проти "Таврії".

– Ви забивали раніше сімферопольцям?

– Саме "Таврії" мені не вдавалося ще цього зробити, але неодмінно намагатимуся зробити це вже в наступному поєдинку.

– "Таврія", як і "Карпати" зараз перебувають у низу турнірної таблиці. Можна сказати, що це буде гра за шість очок?

– Так, авжеж. Це буде важливий поєдинок, як для "Таврії", так і для нас. Кримчани зараз посідають незакономірну для себе позицію, тому намагатимуться будь-що перемогти у грі з нами.

– Як ви вважаєте, "Карпати" можна віднести до команд, які боротимуться за виживання в еліті цього сезону?

– Зважаючи на нинішнє наше становище, як не прикро, ми справді ведемо боротьбу за збереження прописки. Щоб позбутися цього статусу, необхідно більше набирати очок у наступних матчах.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ

"Динамо"

НІНКОВИЧУ "ЗОРЯ" НЕ СВІТИТЬ

Як раніше повідомлялося, півзахисник "Динамо" Милош Нінкович через проблеми з привідним м'язом не зміг дебютувати в суботу у складі збірної Сербії. Прибувши в розташування національної команди, футболіст через день змушений був повернутися до Києва. "У Сербії місцеві лікарі провели обстеження, зробили знімок, – цитує Нінковича прес-служба "Динамо". – Порадили відпочити, а якщо продовжу грати, стан може погіршити. Тепер упродовж десяти днів ліпше утриматися від навантажень. Лікарі динамівців говорять, що ж саме та не рекомендують виходити на поле у матчі із "Зорею" (цей поєдинок відбудеться вже в п'ятницю). Рішення буде прийнято ближче до матчу".

А ось захисник "Динамо" Бадр ель Каддурі, який зазнав травми у матчі Ліги чемпіонів проти "Фенербахче", вже залишив лазарет команди.

"Уже все нормально, в неділю та понеділок вранці тренувався у загальній групі. Днями їздив до Марокко на консультацію до лікарів. У клініці провели обстеження і сказали, що немає нічого страшного. Звісно, відразу після удару по нозі боявся, що це може бути щось серйозне. Мені було дуже погано, нога боліла жахливо, але наступного дня стало краще. Зараз все минулося, хоча ступати на неї ще незручно. Думаю, зможу зіграти вже у матчі із "Зорею", якщо, звичайно, тренер довірить мені місце у складі", – розповів Каддурі прес-службі свого клубу.

«Карпати»

РОЗІМ'ЯЛИСЯ НА МОЛОДІ

Минулої неділі "Карпати" на стадіоні "Україна" провели двосторонню зустріч проти молодіжного складу "зелено-білих", яких і обіграли з рахунком 3:0.

Перевага "білих", за яких грав основний склад, була відчутною під час усього матчу, який, за рішенням головного тренера "Карпат" Олега Кононова, тривав два тайми по 35 хвилин. Вже на 11-й хвилині Василь Кобін дальнім ударом з-за меж штрафного майданчика відкрив рахунок. Після цього двічі небезпечно бив представник "зелених" Денис Кожанов, але спочатку досвідчений Всеволод Романенко парирував м'яч, а за хвилину удар був вище воріт. Незабаром Ігор Худоб'як увірвався до штрафного, і м'яч від ніг воротаря Богдана Когута влетів у сітку. А в середині другого тайму настав час Сергія Кузнецова, який головою замкнув передачу Володимира Федоріва. "Зелені" зусиллями Максим Фещука могли скоротити рахунок, але цього дня Романенку вдалося зберегти ворота "сухими".

Склад "Карпат" у цьому спарингу: Романенко (Когут, 56), Федорів, Петрівський, Мілошевич, Ощипко, Худоб'як, Пшеничних (Фурта, 46), Годвин, Кобін, Кузнецов, Гурулі.

Тепер 19 жовтня на "Карпати" чекає непроста поїздка до Криму на матч проти "Таврії".

У двосторонній зустрічі не були задіяні Сергій Зеньов, який отримав виклик у національну збірну Естонії на відбірні матчі чемпіонату світу проти Іспанії (11 жовтня – 0:3) та Туреччини (15 жовтня). А півзахисників Володимира Бидловского та Олега Голодюка головний тренер української молодіжки Павло Яковенко викликав у Київ на товариські матчі проти збірних Голландії (10 жовтня — у Києві) та Португалії (14 жовтня – в гостях). Натомість у цьому матчі заповнила паузу в прем'єр-лізі й бригада відомих львівських арбітрів: Андрій Шандор разом із асистентами Віктором Кравченком та Віталієм Пономарьовим.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Турнір пам'яті Кучеревського

КУБОК У ДНІПРЯН

Заповнюючи паузу, що виникла в чемпіонаті України, чотири клуби прем'єр-ліги ("Дніпро" (Дніпропетровськ), "Металург" (Запоріжжя), "Кривбас" (Кривий Ріг) та ФК "Харків") взяли участь у першому турнірі пам'яті видатного вітчизняного тренера, заслуженого тренера Радянського Союзу Євгена Мефодійовича Кучеревського.

Турнір тривав із 10 по 12 жовтня і проходив на футбольних полях Дніпропетровська.

У першому півфінальному матчі турніру криворізький "Кривбас" із рахунком 2:3 програв своїм суперникам – ФК "Харків".

Кривбасівці першими забили гол у матчі, коли на 11-й хвилині Костянтин Балабанов з пенальті відкрив рахунок. Та в середині тайму харків'яни, зусиллями Платона та Гунчака, вийшли вперед. На початку другої 45-хвилинки Максим Білий збільшив перевагу ФК "Харків", та на 59-й хвилині Доріан Бюлюкбаши з пенальті скоротив відставання. На останніх хвилинах кривбасівці могли перевести гру в серію післяматчових пенальті, але м'яч після удару Сергія Мотуза влучив у поперечину.

У другому півфінальному матчі дніпропетровський "Дніпро", завдяки єдиному м'ячу, забитому Олексієм Бєліком на 25-й хвилині, переграв запорізький "Металург".

12 жовтня на турнірі пам'яті Євгена Кучеревсього відбулися фінальні поєдинки. У вирішальному матчі зустрілися дніпропетровський "Дніпро" та ФК "Харків".

Прогнози на цю зустріч були різні, а гра підтвердила те, що поєдинок міг завершитися як на користь однієї, так й іншої команди. У підсумку все вирішилося в серії післяматчевих пенальті, де нерви міцнішими виявилися в дніпропетровців.

"Дніпро": Старцев, Давидсон, Русол, Лисицький, Ферейра, Каверін (Гусев, 57), Льопа, Карноза (Грицай, 57), Ротань, Бєлик (Калиниченко, 46), Воробей (Кобахідзе, 84).

"Харків": 1-й тайм — Налєпа, Панковець, Гунчак, Чеберячко, Городов, Сучков, Касьянов, Милько, Бойченко, Рибейру, Платон. 2-й тайм — Стойко, Федота (Глушковський, 71), Комарницький, Яворський, Самборський, Сірик (Процюк, 68), Скляр (Грінченко, 71), Нагинайлов, Білий, Кравченко (Паламарчук, 68), Піхур.

Голи: Каверін (15) — Платон (43).

Післематчеві пенальті: Комарницький — 0:1; Льопа — 1:1; Піхур — 1:1 (воротар); Ротань — 1:2; Білий — 2:2; Ферейра — 2:3; Яворський — 3:3; Калиниченко — 3:4; Процюк — 3:4 (воротар).

А кривбасівці у матчі за 3-тє місце здолали запорізький "Металург".

Долю зустрічі вирішив єдиний влучний удар, якого завдав Олександр Мелащенко.

Сталося це на 20-й хвилині зустрічі, коли нападник "Кривбасу" красивим ударом завершив комбінацію, розпочату Русланом Костишиним. Решта матчу пройшла в рівній боротьбі з обопільними атаками, але рахунок так і залишився незмінним.

Після завершення турніру пам'яті видатного вітчизняного тренера Є. М. Кучеревського організатори назвали найкращих гравців турніру. Гравець "Кривбасу" Олександр Мелащенко був названий найкращим нападником турніру, найкращим воротарем став Мацей Налєпа з ФК "Харків", найкращим захисником — Дмитро Невмивака ("Металург" З), а найкращим півзахисником — Руслан Ротань ("Дніпро").

«Шахтар»

РЕПЕТИЦІЯ НА КОРИСТЬ ДОНЕЧЧАН

Запланований на минулу неділю спаринг між донецьким "Шахтарем" і луганською "Зорею" сміливо можна назвати не лише контрольним поєдинком, покликаним заповнити паузу в чемпіонаті, але й генеральною репетицією перед матчем 13-го туру, в якому ці ж команди проведуть вже офіційну зустріч. Спочатку початок матчу був запланований на 11.00. Але внаслідок того, що автобус із футболістами луганської команди дещо затримався в дорозі, поєдинок стартував п'ятнадцятьма хвилинами пізніше. До речі, підтримати донецьку команду приїхала досить численна група уболівальників та співробітників клубу на чолі з генеральним директором ФК "Шахтар" Сергієм Палкіним і генеральним секретарем клубу Олександром Черкасовим.

Незважаючи на те, що низка ключових гравців "Шахтаря" перебували у своїх національних збірних, у розпорядженні Мірчи Луческу залишилося достатньо виконавців, з яких можна скомпонувати цілком бойовий склад. У ролі капітана "гірників" на поле вивів Ігор Дуляй. І, треба відзначити, виконував цю роль серб цілком уміло. Крім того, що зі своїми обов'язками впорався, так ще й встигав підстраховувати партнерів і координувати їхні дії. Перший тайм проходив у досить гострій боротьбі. Суперники в перші хвилини зустрічі встигли попсувати нерви один одному. Відмінний шанс відкрити рахунок мав Брандау. На 11-й хвилині він, перебуваючи у штрафному "Зорі", з розвороту ударив по м'ячу, але "плямистий" влучив у воротаря. Трохи пізніше гості відповіли не менш небезпечно. Високий Бага з пристойної відстані потужно бив у нижній кут воріт Худжамова. Однак, реакція в донецького кіпера відмінна, і він у неймовірній розтяжці відбив м'яча. "Гірники", на правах господарів, узяли ініціативу до своїх рук, але до перерви цю перевагу в голи втілити не вдалося.

Перша ж атака господарів у другому таймі виявилася результативною. Фернандиньо на підступах до штрафного суперника потужно вистрелив у "дев'ятку": Комарицький був безсилий будь-що зробити. Другий гол у воротах "Зорі" побував через дві хвилини — Жадсон, виконуючи штрафний, майстерно закрутив м'яча, обвівши "стінку", прямо в нижній кут. Стовідсоткову можливість для того, щоб скоротити відставання, мав Діденко на 65-й хвилині. Він вийшов сам на сам із Шустом, зумів перехитрити його, але м'яч після удару влучив у стійку. Взагалі ж друга половина зустрічі запам'яталася тим, що як з боку гостей, так і з боку господарів було дуже багато фолів. Після одного з них, коли Хюбшман у своєму штрафному майданчику збив Діденка, арбітр вказав на "точку". Вирок рефері взявся виконувати Райчевич. Шуст напрямок польоту м'яча не вгадав, але й луганець у ворота не поцілив. Це, мабуть, була остання можливість для "Зорі" щось змінити у цьому матчі

ХАРКІВ'ЯНИ ЗУСТРІНУТЬ ОДЕСИТІВ РАНІШЕ

Блискуча гра у кваліфікаційному раунді Кубка УЄФА вивела харків'ян вперше у їх історії до групового турніру змагань. Нині, окрім чемпіонату України, у підопічних Мирона Маркевича є ще одні приємні турботи — якнайкраще підготуватися до нового для себе етапу євротурніру. З цією метою керівництво клубу бронзового призера звернулося до прем'єр-ліги з проханням змістити дату проведення матчу 13-го туру внутрішніх змагань "Металіст" — "Чорноморець" на один день раніше. А саме — з другого листопада на перше.

Приємно, що одесити з розумінням поставилися до прохання харків'ян і пішли їм на зустріч. Трансляцію зможе показати і Перший національний канал. Початок гри запланований на 19.00. При цьому, щоправда, матч того ж туру між "Ворсклою" та донецьким "Металургом" потрібно перенести на друге листопада.

Друга ліга. Група "А"

РОЗГРОМ «БАСТІОНУ»

БРОВАРИ

"Нафком" — "Бастіон" — 3:0 (0:0).

13 жовтня. 15.15. Стадіон "Спартак". 100 глядачів.

Судді: А Жабченко, І. Альохін, Д. Шаличев (усі — Сімферополь).

Делегат ФФУ: В. Наритник (Кременчук).

Бровари: Рейніш (Іванов, 46), Найко, Яценко, Прохоров, Казаков (Дармороз, 87), Войтович (Грона, 62), Бовтрук (Адаменко, 76), Дуда (Колодяжний, 80), Башкиров (Поздеєв, 46), Шаповал (Кушка, 46), Негерей. Тренер: **Олег Федорчук.**

Іллічівськ: Чопко, Павлов, Лазарєв, Тюленєв, Коваленко (Краснянський, 46), Бабій (Данильченко, 73), Сидорський (Бузила, 60), Тараров, Гайдаржи, Бредіс (Тищенко, 65), Юрченко. Тренер: **Олександр Краснянський.**

Голи: Поздеєв (47), Негерей (73, 74).

У двох останніх матчах "Бастіону" довелося протистояти командам Київщини. І якщо в минулому турі "Бастіон" вдалося взяти три очки, перегравши "Княжу-2" (3:1), то другий матч закінчився розгромом — 0:3. Хоча починалося все не так вже й погано. Перший тайм команди особливо не тішили публіку небезпечними нагодами, тому "сухий" підсумок став цілком закономірним результатом. А от у другому таймі, після вдало проведених замін, броварчани одразу ж вийшли вперед. На Кущці суперники порушили правила, а Поздеєв влучно виконав штрафний. Другий гол у ворота гостей, також не минув без участі Кушки. Сергій, обігравши трьох суперників, прострілив, а Негерей переправив м'яч у ворота. А вже за хвилину Негерей після подачі кутового оформив дубль.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Дніпро	**14**	**11**	**3**	**0**	**26-6**	**36**
2. Нива В	14	9	4	1	20-8	31
3. ЦСКА	14	9	3	2	21-6	30
4. Нива Т	14	7	6	1	23-11	27
5. Буковина	14	8	1	5	18-16	25
6. Арсенал	14	8	1	5	16-14	25
7. Верес	14	6	2	6	13-11	20
8. МФК Миколаїв	14	5	5	4	12-11	20
9. Бастіон	14	5	3	6	18-21	18
10. Поділля-Хмельницький	14	5	2	7	17-16	17
11. Нафком	14	5	2	7	16-18	17
12. ФК Коростень	14	5	2	7	14-25	17
13. Єдність	13	4	2	7	14-16	14
14. Рось	13	3	4	6	10-15	13
15. Карпати-2	13	3	3	7	11-16	12
16. Княжа-2	13	3	1	9	10-22	10
17. Оболонь-2	14	2	3	9	11-24	9
18. Десна-2	**14**	**2**	**1**	**11**	**5-19**	**7**

М'яч у спідниці. Кубок УЄФА

ВАЖЛИВІ УРОКИ ВІД МАЙСТРІВ

1 тур

"Дуйсбург" — "Нафтохімік" — 5:1.

"Нафтохімік": Ладрон, Рижова, Пасічник, Боченко, Ернандес, Гнидюк (Осипова, 84), Маслянко, Люїк, Знайдьзьонова (Шимрило, 88), Ботюк (Иванишин, 63), Пьюа.

Гол: Ро Ернандес (85).

"Брондбю" — "Леванте" — 1:0.

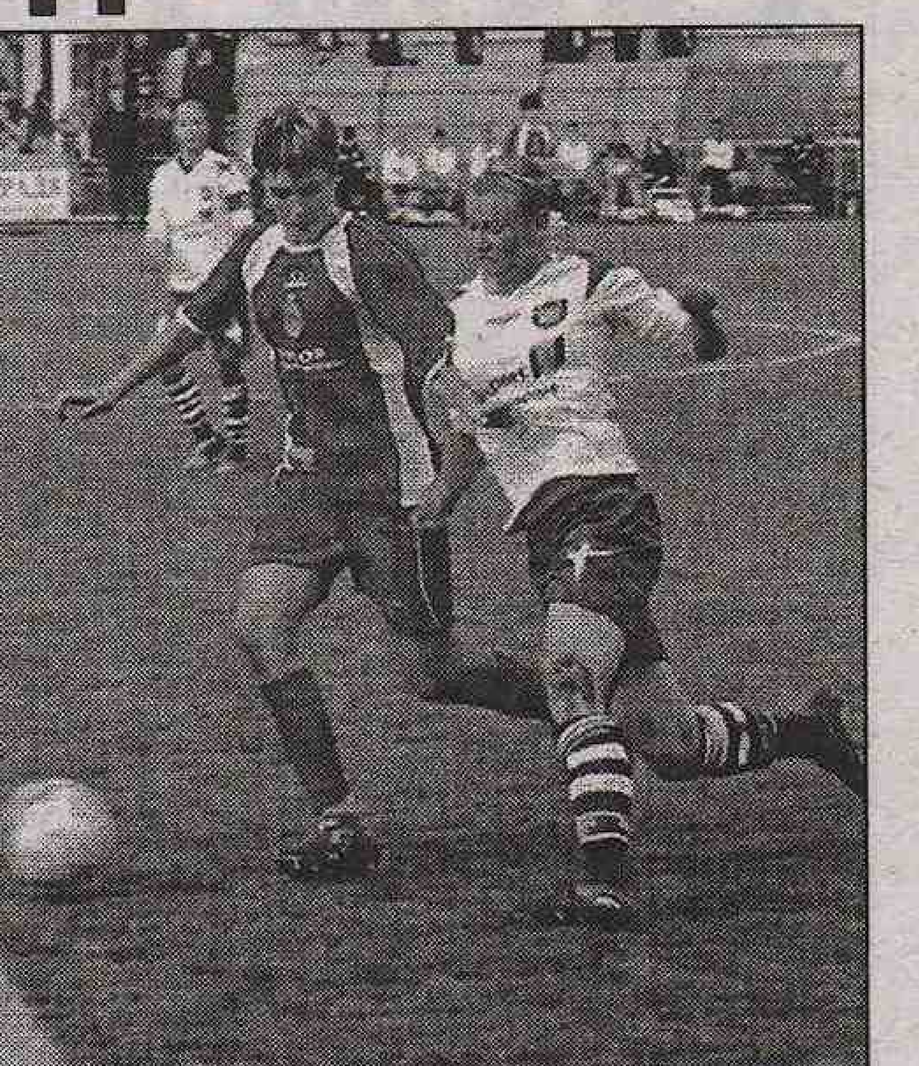
2 тур

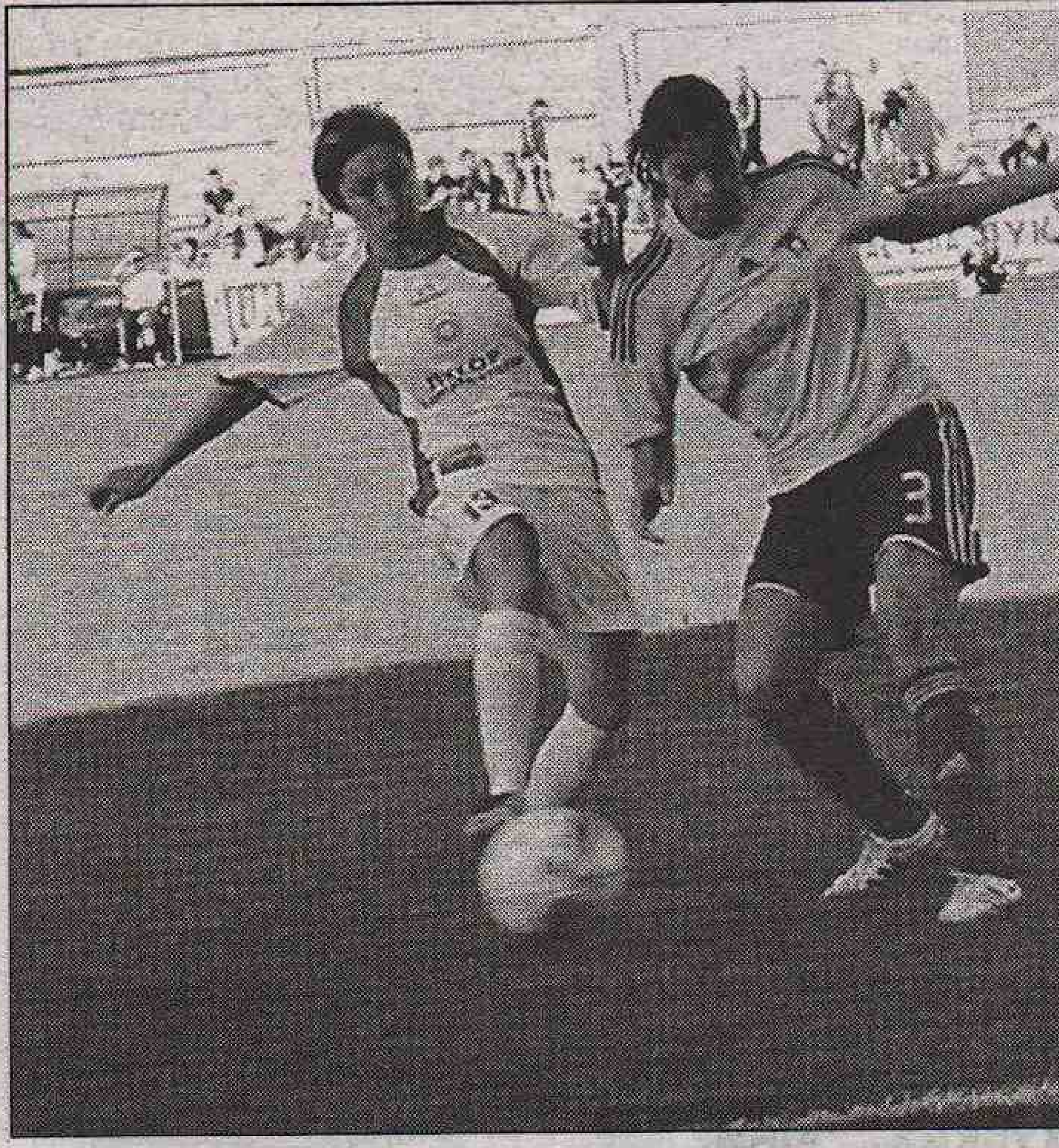
"Нафтохімік" — "Брондбю" — 1:5.

"Нафтохімік": Ладрон, Рижова, Пасічник, Боченко, Ернандес (Шимрило, 70), Гнидюк (Осипова, 64), Маслянко, Люїк, Знайдьзьонова, Ботюк (Іванишин, 52), Пьюа.

Голи: Люїк (86).

"Леванте" — "Дуйсбург" — 0:5.

Матч третього туру проти іспанського "Леванте" вже нічого не вирішуватиме. Українки втратили всі шанси вийти до чвертьфіналу Кубка УЄФА. Потрібно сказати, що на тлі іменитіших суперників українки виглядали недосвідченими і програли цілком заслужено. Втішаємося лише величезним досвідом, який отримали наші дівчата.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Дуйсбург	**2**	**2**	**0**	**0**	**10-1**	**6**
2. Брондбю	**2**	**2**	**0**	**0**	**6-1**	**6**
3. Леванте	2	0	0	2	0-6	0
4. Нафтохімік	2	0	0	2	2-10	0

ДЮСШ

6 тур

U-14

Група 1

"Княжа" смт. Щасливе — "ДЮСШ-15" Київ — 2:0.

МФК "Кремінь" Кременчук — "Полісся" Житомир — 0:1.

"РВУФК" Київ — "Юність" Чернігів — 3:0.

"Атлет" Київ — "Зміна-Оболонь" Київ — 0:0.

"Арсенал" Київ — "Динамо" Київ — 1:0.

Група 2

"УФК" Харків — "Іллічівець" Маріуполь — 3:0.

"Металург" Донецьк — "ЛВУФК" Луганськ — 5:0.

"Арсенал" Харків — "Металіст" Харків — 3:1.

"Олімпік-УОР" Донецьк — "Шахтар" Донецьк — 0:2.

"Сталь" Алчевськ — ФК "Дніпро" Дніпропетровськ — 0:0.

Група 3

"Чорноморець" Одеса — "УФК" Дніпропетровськ — 3:1.

"Моноліт" Іллічівськ — ФК "Сев.-СДЮШОР-5" Севаст. — 2:0.

"Кривбас" Кривий Ріг — "Металург" Запоріжжя — 1:1.

"Інтер" Дніпропетровськ — "Торпедо" Миколаїв — 1:1.

"УОР" Сімферополь — "ДЮСШ-11" Чорноморець Одеса — 1:0.

Група 4

"УФК" Львів — "СДЮШОР" Тернопіль — 3:0.

"Волинь" Луцьк — "СДЮШОР" Ужгород — 3:0.

КОЛІПС "Штурм" Костопіль, Рівненська — "Спартак" Івано-Франківськ — 0:0.

СДЮШОР "Нива" Вінниця — "BRW-ВІК" В.-Волинський — 0:2.

"Буковина" Чернівці — "Карпати" Львів — 0:0.

U-15

Група 1

"Юність" Чернігів — "Атлет" Київ — 2:0.

"Полісся" Житомир — МФК "Кремінь" Кременчук — 2:1.

"Динамо" Київ — "Княжа" смт. Щасливе — 8:1.

"ДЮСШ-15" Київ — "Арсенал" Київ — 2:0.

"Зміна-Оболонь" Київ — "РВУФК" Київ — 0:1.

Група 2

ФК "Дніпро" Дніпропетровськ — "Олімпік-УОР" Донецьк — 4:0.

"Шахтар" Донецьк — "Сталь" Алчевськ — 6:0.

"Металіст" Харків — "Арсенал" Харків — 2:0.

"Іллічівець" Маріуполь — "Металург" Донецьк — 0:1.

"ЛВУФК" Луганськ — "УФК" Харків — 3:0.

Група 3

"Торпедо" Миколаїв — "УОР" Сімферополь — матч перенесено.

"ДЮСШ-11" Чорноморець Одеса — "Інтер" Дніпропетровськ — 3:2.

"Металург" Запоріжжя — "Кривбас" Кривий Ріг — 2:0.

ФК "Сев.-СДЮШОР-5" Севаст. — "Чорноморець" Одеса — 0:0.

"УФК" Дніпропетровськ — "Моноліт" Іллічівськ — 1:0.

Група 4

"Карпати" Львів — СДЮШОР "Нива" Вінниця — 2:0.

"BRW-ВІК" В.-Волинський — "Буковина" Чернівці — 5:0.

"Спартак" Івано-Франківськ — КОЛІПС "Штурм" Костопіль, Рівненська — 2:1.

"СДЮШОР" Тернопіль — "Волинь" Луцьк — 3:0.

"СДЮШОР" Ужгород — "УФК" Львів — 1:0.

U-16

Група 1

"Княжа" смт. Щасливе — "ДЮСШ-15" Київ — 2:1.

МФК "Кремінь" Кременчук — "Полісся" Житомир — 0:0.

"РВУФК" Київ — "Юність" Чернігів — 0:0.

"Атлет" Київ — "Зміна-Оболонь" Київ — 2:3.

"Арсенал" Київ — "Динамо" Київ — 0:0.

Група 2

"УФК" Харків — "Іллічівець" Маріуполь — 2:1.

"Металург" Донецьк — "ЛВУФК" Луганськ — 6:0.

"Арсенал" Харків — "Металіст" Харків — 0:1.

"Олімпік-УОР" Донецьк — "Шахтар" Донецьк — 0:1.

"Сталь" Алчевськ — ФК "Дніпро" Дніпропетровськ — 0:1.

Група 3

"Чорноморець" Одеса — "УФК" Дніпропетровськ — 4:1.

"Моноліт" Іллічівськ — ФК "Сев.-СДЮШОР-5" Севаст. — 6:0.

"Кривбас" Кривий Ріг — "Металург" Запоріжжя — 0:3.

"Інтер" Дніпропетровськ — "Торпедо" Миколаїв — 3:1.

"УОР" Сімферополь — ДЮСШ-11 "Чорноморець" Одеса — 0:1.

Група 4

"УФК" Львів — "СДЮШОР" Тернопіль — матч перенесено.

"Волинь" Луцьк — "СДЮШОР" Ужгород — 2:1.

КОЛІПС "Штурм" Костопіль, Рівненська — "Спартак" Івано-Франківськ — 2:3.

СДЮШОР "Нива" Вінниця — "BRW-ВІК" В.-Волинський — 0:4.

"Буковина" Чернівці — "Карпати" Львів — 2:3.

U-17

Група 1

"Юність" Чернігів — "Атлет" Київ — 2:0.

"Полісся" Житомир — МФК "Кремінь" Кременчук — 0:3.

"Динамо" Київ — "Княжа" смт. Щасливе — 3:0.

"ДЮСШ-15" Київ — "Арсенал" Київ — 0:0.

"Зміна-Оболонь" Київ — "РВУФК" Київ — 0:1.

Група 2

ФК "Дніпро" Дніпропетровськ — "Олімпік-УОР" Донецьк — 2:1.

"Шахтар" Донецьк — "Сталь" Алчевськ — 8:1.

"Металіст" Харків — "Арсенал" Харків — 0:1.

"Іллічівець" Маріуполь — "Металург" Донецьк — 0:3.

"ЛВУФК" Луганськ — "УФК" Харків — 3:0.

Група 3

"Торпедо" Миколаїв — "УОР" Сімферополь — матч перенесено.

ДЮСШ-11 "Чорноморець" Одеса — "Інтер" Дніпропетровськ — 1:0.

ФК "Сев.-СДЮШОР-5" Севаст. — "Чорноморець" Одеса — 2:0.

"Металург" Запоріжжя — "Кривбас" Кривий Ріг — 1:1.

"УФК" Дніпропетровськ — "Моноліт" Іллічівськ — 0:1.

Група 4

"Карпати" Львів — СДЮШОР "Нива" Вінниця — 4:0.

"BRW-ВІК" В.-Волинський — "Буковина" Чернівці — 2:0.

"Спартак" Івано-Франківськ — КОЛІПС "Штурм" Костопіль, Рівненська — 1:2.

"СДЮШОР" Тернопіль — "Волинь" Луцьк — 2:1.

"СДЮШОР" Ужгород — "УФК" Львів — 1:0.

Матеріал підготувала Ганна ГУМЕННА.

ХТО ДІСТАНЕТЬСЯ КРУЧІ — ДІЗНАЄМОСЯ В БУЧІ

ПЕРЕНЕСЕНІ МАТЧІ 1/4ФІІНАЛУ

ГАЛИЧИНА (ЛЬВІВ) — ФК Лужани — 3:1

ФК Лужани — **ГАЛИЧИНА (ЛЬВІВ)** — 3:1 (д. ч. 0:1)

Перший матч КАМ'ЯНКА-БУЗЬКА

"Галичина" — ФК "Лужани" — 3:1.

1 жовтня. Стадіон "Карпати". 300 глядачів.

Суддя: Ю. Синишин (Івано-Франківськ).

"Галичина": Литвин, Павлюх, Шуга, Огаль, Грешта, Михайлів (Іваник, 70), Краївський (Удич, 75), Михальчук, Писько, Личак (Бей, 65), Тиркало.

ФК "Лужани": Кантелюх, Шпак, Ісаєв, Білик (Ірчик, 90), Куриляк, Заєць, Брунець, Олійник, Полежа (Микулеску, 81), Янчик, Карнута (Палатнюк, 72).

Голи: Тиркало (34), Личак (62), Бей (90+2) — Янчик (58, з пенальті).

На звітний поєдинок команди виходили з різним настроєм. Львів'яни в останньому турі обласної прем'єр-ліги не зуміли вдома здолати опір лідера ФК "Рава" і, схоже, змушені будуть змиритися з другим місцем. А от буковинцям, навпаки, мала б додати упевненості та натхнення перемога у фіналі всеукраїнської першості серед аматорів. Проте свої корективи у хід матчу внесло те, що долаючи 300-кілометрову відстань від Чернівців до Кам'янки-Бузької, де приймає суперників "Галичина", мікроавтобус із буковинцями десь заблукав і ті, прибувши з півгодинним запізненням, мали практично відразу виходити на поле. І це, зрештою, далося взнаки.

Перший тайм пройшов за незначної територіальної переваги господарів, які атакували правим флангом, де діяв моторний Михальчук. Львів'яни вийшли вперед на 34-й хвилині, коли Тиркало підхопив м'яч у середній зоні, на швидкості обіграв Зайця та Куриляка і метрів з двадцяти поцілив у лівий від Кантелюха верхній кут воріт.

По перерві вже гості краще контролювали м'яч, розігруючи багатоходові комбінації. Двічі був близьким до взяття воріт Карнута, але промахувався з вигідних позицій. Вирівняти становище гостям допоміг Огаль, який у своєму штрафному майданчику необачно зіграв рукою. "Вирок" чітко виконав капітан буковинців Янчик. Цей пропущений м'яч примусив активізуватися господарів, до того ж гості занадто глибоко відтягувалися до своїх воріт. І на 62-й хвилині покарав їх за це Личак, котрий скористався націленою передачею Краївського. Наприкінці поєдинку на діях буковинців позначилася втома. Завдяки проведеним замінам львів'яни вправно пресингували, і м'яч практично не залишав половину поля ФК "Лужани". Досягли свого галичани в уже компенсований час. Кантелюх не зміг виручити своїх одноклубників після гарматного "пострілу" Бея під перекладину – 3:1.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Матч-відповідь КІЦМАНЬ

ФК "Лужани" — "Галичина" – 3:1 (д.ч. 0:1).

8 жовтня. Центральний міський стадіон. 100 глядачів.

Суддя: О. Бондар (Хмельницький).

Голи: Полежа (26), Куруляк (44, 67) – Фомуляк (59), Личак (101).

Попередження: Брунець (73), Олійник (87), Куруляк (92) — Іваник (40), Павлюх (54), Литвин (112), Михальчук (113).

ПІВФІНАЛ КУБКА УКРАЇНИ. ПЕРШІ МАТЧІ

Ілліч-Осипенко (Осипенко) — Ірпінь (Гореничі) — 0:0.

Галичина (Львів) — Галич (Збараж) — 3:0.

ОСИПЕНКО

"Ілліч-Осипенко" — "Ірпінь" — 0:0.

12 жовтня. Стадіон "Дружба". 300 глядачів.

Судді: Д. Виглідав, О. Кузьмін, В. Миланич (усі — Миколаїв).

Делегат ФФУ: А. Олейник (Сімферополь).

Щойно воротар "Ірпеня" Володимир Тимофеєв ліквідував загрозу після удару Андрія Герасименка ("Ілліч-Осипенко").

Осипенко: Корпань, Демиденко, Березовський (Колисниченко,76), Головко (Антипов,85), Вовк-Карачевський, Герасименко (Довбиш, 80), Салимонов, Тамилович, Колесник (Горбаєнко, 62), Жигалов (Мищук, 74), Сазонов (Прудников, 55). Тренер: **В. Шачков**.

Гореничі: Тимофеєв, Дмитрулін, О. Іллічов (Лисак, 82), С. Сидорчук, Уляницький (А. Іллічов, 65), Цихмейструк, Магда (Коляда, 88),Коновалов (Арановський, 75), Пелах (А. Сидорчук, 46), Королецький, Трасковський. Тренер: **В. Шельменко.**

Попередження: Уляницький (49), А. Сидорчук (62).

Матч викликав підвищений інтерес з боку осипенківських уболівальників. На заїжджих київських зірок прибули подивитися любителі футболу із сусідніх сіл та районного центра Бердянська. І надії побачити іменитих футболістів у складі "Ірпеня" були виправдані. Такі відомі футболісти як Віктор Уляницький, Едуард Цихмейструк, Сергій Коновалов і Юрій Дмитрулін вийшли у складі команди київської області, прикрасивши футбольне свято, що відбулося цього дня в Осипенці. Вже з перших стартових хвилин матчу футболісти "Ірпеня", за підтримки свого фан-сектора, що прибув повболівати за свою команду, заволоділи ігровою перевагою, притисли господарів поля до своїх воріт. І вже на сьомій хвилині матчу помилка гравців оборони "Ілліча" ледь не завершилася голом. Досвідчений Сергій Коновалов мав можливість забити гол, вийшовши віч-на-віч з воротарем господарів поля. Але з ударом у ближній кут без проблем впорався воротар "іллічівців" Руслан Корпань. Перевага команди гостей після небезпечного моменту стала зникати. "Ілліч" вирівняв гру і до середини першого тайму створив низку гольових моментів біля воріт Володимира Тимофеєва. Активним у ці хвилини матчу був "ілічівець" Сергій Жигалов, два удари якого посіяли паніку в захисні лави "Ірпеня". Не менш продуктивно провів ці хвилини перспективний гравець у складі господарів Артем Салимонов, який раз-по-раз переігравав своїх суперників. У першому таймі, та, як виявилося, і у всьому матчі забитих м'ячів глядачі не побачили.

Другий тайм пройшов у такому ж ігровому ключі, боротьби була багато, а небезпеки біля воріт команд було створено не дуже. Господарі атакували, бажаючи досягти позитивного результату, а "Ірпінь", що має у своєму складі досвідчених футболістів, діяла на контратаках.

Обидві команди за увесь другий тайм створили лише два моменти, які можна віднести до категорії небезпечних. Першими могли відзначитися гості. Активні дії в нападі Василя Королецького ледве не завершилися голом у ворота "Ілліча". Але надійно грав цього дня воротар господарів Руслан Корпань, який врятував свою команду від гола. Осипенківці могли цього дня й перемогти, в доданий час матчу біля воріт "Ірпеня" був призначений штрафним. Удар "іллічівця" Андрія Горбаєнка влучив у стійку. Фінальний свисток головного арбітра матчу Дениса Виглідава зафіксував нічийний результат. Доля фіналіста цієї півфінальної пари визначиться 19-го жовтня на фартовому для "Ірпеня" стадіоні у місті Буча.

Сергій ГЕТМАНЕНКО.

КАМ'ЯНКА-БУЗЬКА

"Галичина" — "Галич" — 3:0 (1:0)

12 жовтня. Стадіон "Над Бугом". 400 глядачів.

Судді: І. Гарлач (Ужгород), П. Павленко, М. Скорейко (обидва — Чернівці).

Львів: Литвин, Маєвич-к, Огаль, Шуга, Павлюх, Грешта (Фомуляк, 62), Писько, Краївський (Рацький, 71), Михальчук, Тиркало, Личак (Удич, 80). Тренер: **П. Котовенко.**

Збараж: Зянько, Ковалик, Руденький, Ковальчук, Гоцалюк, Хома, Кіцак (к), Тригуба (Єланський, 61), Мельник, Буць (Кушнерчук, 83), П'ятничко. Тренер: **Р. Колодійчук.**

Голи: Тиркало (15, з пенальті), Грешта, (59), Михайльчук (79).

Попередження: Тиркало (40) – Гоцалюк (33), Кіцак (40), Кушнерчук (86).

Матчі відповіді відбудуться 19 жовтня.

Фінал турніру пройде у два матчі — 26 жовтня та 2 листопада.

КАКА ПОВЕРТАЄТЬСЯ

ПІВДЕННА АМЕРИКА

9 тур

Аргентина — Уругвай — 2:1 (2:1).

Аргентина: Каррісо, Занетті, Бурдіссо, Демікеліс, Хейнце, Маскерано, Камбіассо, Рикельме (Ледесма, 71), Мессі (Діас, 90), Тевес, Агуеро (Дієго Міліто, 73).

Уругвай: Кастильо, Перес, Лугано, Годін, Фусіле (Кавані, 24), Максі Перейра, Егурен, Касерес, Крістіан Родригес (Буено, 74), Суарес, Абреу (Шевантон, 74).

Голи: Мессі (6), Агуеро (13) — Лугано (40).

Перед цим матчем господарі несподівано видали серію із шести (!) нічиїх поспіль, до того ж деякі з цих матчів припали і на відбірний цикл. Але цього разу аргентинцям вдалося, нарешті, перервати цю неприємну традицію.

Вже на шостій хвилині господарі вийшли вперед, причому організувати гольову атаку на ворота суперника допоміг їм ніхто інший, як арбітр матчу, Карлос Торрес із Парагваю. Намагаючись відбитися від атак аргентинців, захисник гостей вибив м'яча зі свого штрафного, але влучив прямо в арбітра. М'яч відскочив до півзахисника господарів Рикельме, Хуан Роман не розгубився і одразу ж зробив подачу на дальню стійку, а вільному Мессі нічого не залишалося, як розпечатати ворота уругвайців.

Другий гол був забитий аргентинцями внаслідок схожої комбінації. Знову була передача з лівого флангу на дальню стійку, але цього разу бив не Мессі, а Камбіассо, бив не головою, а ногою, і після подачі не Рикельме, а Тевеса. Та й м'яч потрапив не у ворота, а в стійку, відскочивши від неї просто до Серхіо Агуеро. Ось він уже й не промахнувся, зробивши рахунок 2:0. Все, що змогли зробити уругвайці, це забити один гол у відповідь. На 40-й хвилині це зробив Дієго Лугано. У другому таймі на полі було багато боротьби, а ось голів забито не було.

Венесуела — Бразилія — 0:4 (0:3).

Венесуела: Вега, Чакон, Рей, Меа Віталі (Лусена, 69), Боада, Мальдонадо, Варгас (Сехас, 55), Віельма, Герра (Морено, 61), Рохас, Аранго.

Бразилія: Жуліо Сезар, Майкон, Лусіо, Жуан (Тіаго Силва, 46), Клебер, Жилберто Силва, Жозуе (Мансіні, 78), Елано, Кака (Алекс, 71), Робиньо, Адріано.

Голи: Кака (6), Робиньо (10, 67), Адріано (19).

Тріумфальне повернення Кака.

На радість бразильцям і на горе венесуельцям напередодні відбірного матчу чемпіонату світу між цими командами до складу "пентакампеонів" повернувся плеймейкер "Мілана" Кака, для якого це стало першою появою у збірній Бразилії в нинішньому відбірному турнірі через 11 місяців після останнього матчу у формі команди в листопаді проти Болівії. До певного часу гравець із різних причин не міг допомогти національній збірній, у тому числі, зокрема, пропустив торішній Кубок Америки.

Бразильці сповна відігралися на опонентові за втрату важливих очок в Ріо проти болівійців. Вже на шостій хвилині рахунок був відкритий, до того ж гол забив Кака, який, увірвавшись до штрафного, завдав точного удару по воротах Веги. Цей м'яч став 23-м у 60-ти матчах гравця за збірну. За чотири хвилини рахунок був подвоєний.

Робиньо пройшов ліворуч і приблизно з 30-ти метрів завдав ще одного невідпорного удару. Це був нокдаун для господарів, який незабаром перетворився на нокаут. І це — вже в першому таймі.

Кака віддав передачу Елано, а той зробив простріл у штрафний майданчик, який замкнув у ближньому бою з Вегою Адріано. Зміни у складі гостей перед матчем себе не виправдали. Адріано ж зіпсував собі хорошу гру показаною наприкінці тайму жовтою карткою від перуанського арбітра Авіли. Гості контролювали хід зустрічі, при цьому намагаючись і далі шукати дірки в захисті суперника. У другій половині матчу забити їм вдалося лише одного разу. Клебер виконав точну передачу на Робиньо, і новачок "Манчестер Сіті" оформив дубль.

Колумбія — Парагвай — 0:1 (0:1).

Колумбія: Агустін, Цуніга, Переа, Йєпес, Бедойя, Варгас, Армеро, Гуарін (Рамос, 72), Ернандес (Феррейра, 54), Монтеро (Кінтеро, 54), Рентерія.

Парагвай: Вільяр, Верон, Хуліо Касерес, Да Силва, Ауреліано Торрес, Вера, Баррето (Бонет, 81), Ріверос, Віктор Касерес, Кабаньяс (Кардосо, 85), Вальдес (Богадо, 75).

Гол: Кабаньяс (9).

Еквадор — Чилі — 1:0 (0:0).

Еквадор: Елісага, Бенітес, Кайседо (Ідальго, 86), Еспіноса, Уртадо, Геррон, Валенсія, Де Хесус, Амброзі (Боланьос, 46), Кастильо (Уррутія, 43), Айові.

Чилі: Браво, Сереседа, Фуентес, Кармона, Санчес, Відал, Суазо (Моралес, 58), Марк Гонсалес, Фернандес (Контрерас, 24), Медель, Хара.

Гол: Бенітес (71).

Вилучення: Валенсія (76) — Фуентес (19), Хара (83).

Болівія — Перу — 3:0 (2:0).

Болівія: Аріас, Рейєс, Ріверо, Флорес, Гарсія, Ботеро, Вака (Торріко, 80), К.Варгас, Гарсія, Ральдес (Гутьєррес, 88), Мартінс (Ескобар, 66).

Перу: Бутрон, Вільчес, Дзамбрано, Х.Варгас, Марино, Торрес, Чавес (Гуїсасола, 46), Прадо, Де Ла Аса, Фано (Ренгіфо, 85), Альва Нізен (Агірре, 61).

Голи: Ботеро (4, 16), Гарсія (81).

Героєм матчу став нападник збірної Болівії Хоакін Ботеро, який забив два м'ячі вже впродовж 16-ти хвилин від початку матчу. На 81-й хвилині його партнер по команді Рональд Гарсія встановив остаточний рахунок — 3:0. Завдяки своїм двом голам Ботеро став найкращим бомбардиром збірної Болівії за всю історію її існування — він забив 17 голів. Болівійці набрали 8 очок і тепер ідуть не на останньому місці.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Парагвай	9	6	2	1	17-6	20
2. Бразилія	9	4	4	1	15-4	16
3. Аргентина	9	4	4	1	13-6	16
4. Чилі	9	4	1	4	13-13	13
5. Уругвай	9	3	3	3	17-8	12
6. Еквадор	9	3	3	3	11-14	12
7. Колумбія	9	2	4	3	4-8	10
8. Болівія	9	2	2	5	11-20	8
9. Венесуела	9	2	1	6	9-17	7
10. Перу	9	1	4	4	5-19	7

Проти Мессі грали жорстко, але він все одно забив.

АФРИКА

Група 1

Танзанія — Кабо-Верде — 3:1 (2:1).

Камерун — Маврикій — 5:0 (1:0).

Голи: Ето'О (26; 47, пен.) Меййонг Зе (57), Макун (71, 73).

Підсумкова таблиця: Камерун — 16 (6), Кабо-Верде — 9 (6), Танзанія — 8 (6), Маврикій — 1 (6).

Група 2

Намібія — Зимбабве — 4:2 (3:0).

Гвінея — Кенія — 3:2 (1:0).

Бангура вже летить до Києва.

Голи: Бангура (32), Ба (61), Зайят (71) — Оума (81), Опондо (90+3).

Підсумкова таблиця: Гвінея — 11 (6), Кенія — 10 (6), Намібія — 6 (6), Зимбабве — 6 (6).

Група 3

Уганда — Бенін — 2:1 (0:1).

Ангола — Нігер — 3:1 (0:1).

Підсумкова таблиця: Бенін — 12 (6), Уганда — 10 (6), Ангола — 10 (6), Нігер — 3 (6).

Група 4

Екваторіальна Гвінея — ПАР — 0:1 (0:1).

Гол: Шабалала (7).

Нігерія — С'єрра Леоне — 4:1 (3:1).

Голи: Ободо (21), Обінна (35), Одемвінджі (45), Одія (51) — Йобо (32, автогол).

Підсумкова таблиця: Нігерія — 18 (6), С'єрра Леоне — 7 (6), ПАР — 7 (6), Екваторіальна Гвінея — 3 (6).

Група 5

Габон — Лівія — 1:0 (0:0).

Гана — Лесото — 3:0 (2:0).

Голи: Мунтарі (19), Агого (24), Амоа (67).

Підсумкова таблиця: Лівія — 12 (6), Гана — 12 (6), Габон — 12 (6), Лесото — 0 (6).

Група 6

Ліберія — Алжир — 0:0.

Сенегал — Гамбія — 1:1 (0:0).

Підсумкова таблиця: Алжир — 10 (6), Гамбія — 9 (6), Сенегал — 9 (6), Ліберія — 2 (6).

Група 7

Ботсвана — Мозамбік — 0:1 (0:1).

Котд'Івуар — Мадагаскар — 3:0 (1:0).

Голи: Саного (42, 55), Калу (66).

Підсумкова таблиця: Котд'Івуар — 11 (6), Мозамбік — 8 (6), Мадагаскар — 6 (6), Ботсвана — 5 (6).

Група 8

Марокко — Мавританія — 4:1 (1:0).

Підсумкова таблиця: Руанда — 12 (6), Марокко — 12 (6), Ефіопія — 6 (4), Мавританія — 0 (6).

Група 9

Туніс — Сейшели — в 5:0 (4:0).

Голи: Єссіфі (5, 68), Мікарі (18), Фрей (20), Бен Халфалла (43).

Бурунді — Буркина-Фасо — 1:3 (0:1).

Підсумкова таблиця: Буркина-Фасо — 13 (6), Туніс — 13 (6), Бурунді — 9 (6), Сейшели — 0 (6).

Група 10

Малі — Чад — 2:1 (1:0).

Голи: Сейду Кейта (44, 82) — Бетонгар (68).

Судан — Конго — 2:0 (1:0).

Підсумкова таблиця: Малі — 12 (6), Конго — 9 (6), Чад — 6 (5), Судан — 6 (5).

Група 11

Того — Свазиленд — 6:0 (3:0).

Голи: Саліфу (16), Адебайор (29, 46, 71, 85), Олуфаде (45).

Підсумкова таблиця: Замбія — 7 (4), Того — 7 (4), Свазиленд — 4 (4).

Група 12

Малаві — ДР Конго — 2:1 (0:1).

Єгипет — Джибуті — 4:0 (1:0).

Голи: Мотеаб (19), Ахмед Хассан (50), Абутріка (66), Ріяд (90+2,авто гол).

Підсумкова таблиця: Єгипет — 15 (6), Малаві — 12 (6), ДР Конго — 9 (6), Джибуті — 0 (6).

КОНКАКАФ

Група 1

США — Куба — 6:1 (2:1).

Голи: Бізлі (10, 30), Донован (48), Чинг (63), Алтідор (87), Оньєву (90) — Муньос (32).

Гватемала — Тринідад і Тобаго — 0:0.

Становище команд: США — 12 (4), Гватемала — 5 (4), Тринідад і Тобаго — 5 (4), Куба — 0 (4).

Група 2

Ямайка — Мексика — 1:0 (1:0).

Гол: Фуллер (14).

Гондурас — Канада — 3:1 (1:0).

Становище команд: Мексика — 9 (4), Гондурас — 9 (4), Ямайка — 4 (4), Канада — 1 (4).

Група 3

Гаїті — Сальвадор — 0:0.

Суринам — Коста-Рика — 1:4. (0:2).

Голи: Сандвлієт (48) — Сентено (10), Борхес (41), Алонсо (47), Соліс (78).

Становище команд: Коста-Рика — 12 (4), Сальвадор — 7 (4), Гаїті — 2 (4), Суринам — 1 (4).

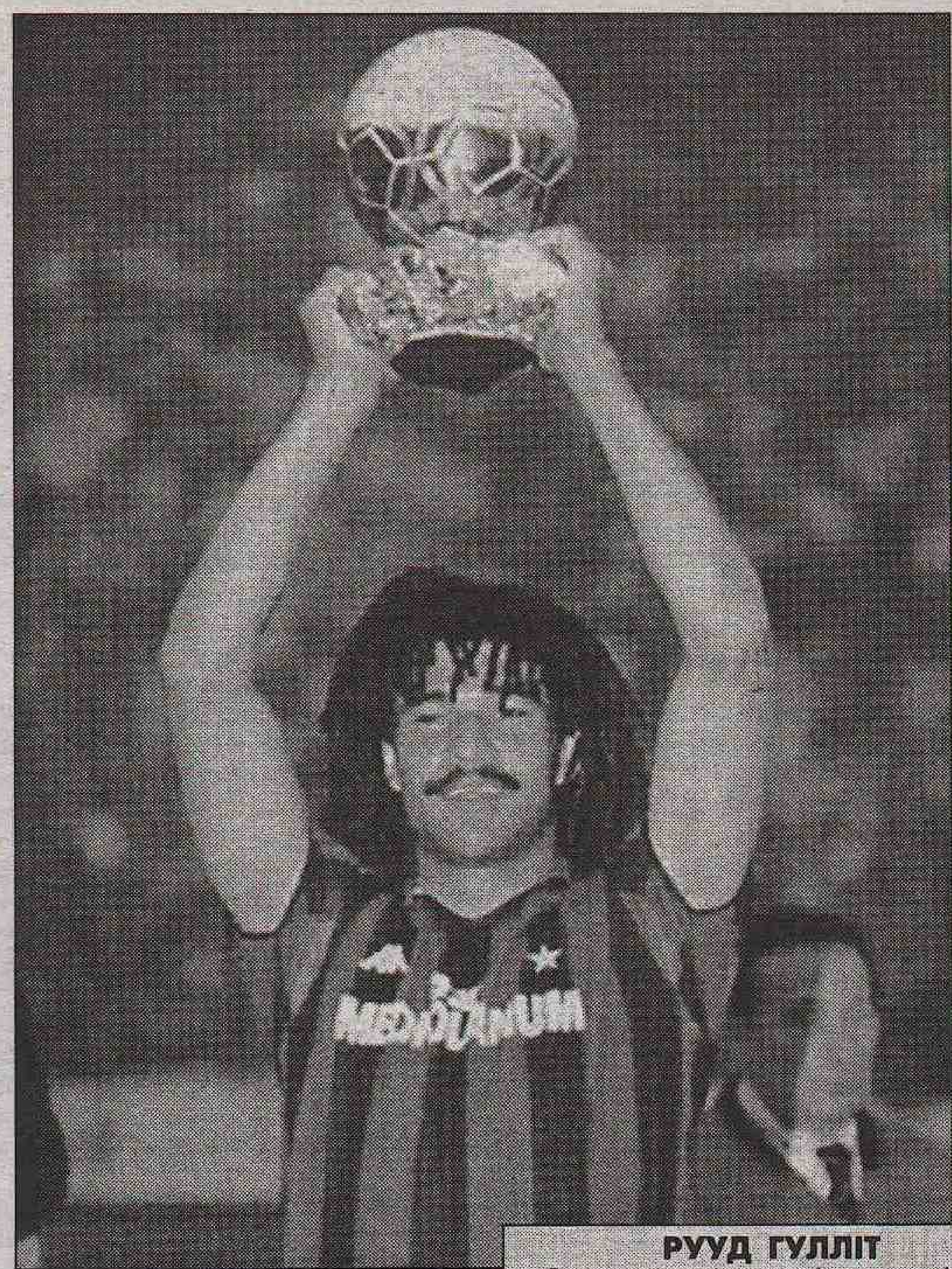
Підготував
Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

ЧОРНИЙ ТЮЛЬПАН

Рууд Гулліт належить до другої "хвилі" блискучих гравців, якими вражала футбольний світ невеличка Голландія. Якщо найяскравішими зірками першої плеяди були Йохан Кройфф та Йохан Неескенс, то другої – Рууд Гулліт, Франк Райкаард і Марко ван Бастен. Волею долі, їм довгий час довелося грати разом не тільки в збірній Голландії, але й в одному клубі – італійському "Мілані". Саме це голландське тріо і забезпечило яскравий злет міланського клубу наприкінці 1980-х – початку 1990-х років XX сторіччя.

Рууд Гулліт додатково виділявся на полі не тільки блискучою грою, але й колоритною зовнішністю —високим зростом, зачіскою, схожою на левову гриву, заплетену в окремі кіски, і смаглявістю, нею він зобов'язаний походженню: його батько – вихідець з південноамериканської країни Суринам, колишньої голландської колонії. Він приїхав до Амстердама і одружився з голландкою. Тут і народився Рууд Гулліт.

РУУД ГУЛЛІТ

Дата народження — 1 вересня 1962 р.
Місце народження — Амстердам, Нідерланди
Громадянство — Нідерланди
Позиція — півоборонець

Можна вважати, що чоловіки-суринамці наділені якимись "футбольними генами", які дають про себе знати після переїзду до Голландії в наступних поколіннях. Історія появи на світ Франка Райкаарда така ж, як і Гулліта. Є й пізніші приклади — батько Патріка Клюйверта, теж суринамець, що переїхав до Амстердама. Різниця лише в тому, що мати Патрика не голландка, а родом з Кюрасао, одного з островів Малого Антільського архіпелагу.

Блискучу кар'єру футболіста Рууду передрікали з ранніх років. У 1973 році він прийшов до любительського клубу "Мер Бойз" і грав у дитячих командах. Коли йому було п'ятнадцять, прекрасно проявив себе в збірній команді школярів Голландії. Але наступного року шістнадцятилітній Гулліт пережив величезне розчарування. Він прийшов на перегляд до знаменитої футбольної школи "Аякса", причому саме тоді доля вперше звела його з Франком Райкаардом, але після перегляду Франка прийняли, а Гулліта — ні, порекомендувавши йому спробувати свої сили в іншій команді, де вимоги до гравців не дуже високі.

Цією командою виявився амстердамський "ДВС", в якому він у 16 років і дебютував. У сімнадцять Гулліт уклав перший професійний контракт з "Харлемом". Будучи гравцем цього клубу, він дебютував у збірній. Відбулося це 1 вересня 1981 року, тобто якраз у день його 19-річчя. Суперником "помаранчевих" була Швейцарія. Щоправда, той вихід на поле був поки лише епізодичним, а основним гравцем збірної він став через три роки. Вихід Гулліта на широку дорогу відбувся в 1982 році, коли його взяв до себе "Фейєноорд". Це був той самий сезон, коли в цей же клуб прийшов догравати свою кар'єру Йохан Кройфф. Виступати разом з ним було, за словами Гулліта, одночасно і величезним задоволенням, і прекрасною можливістю повчитися секретам майстерності.

Рууд переїхав до Роттердама, який часто підносять як місто, що в антагоністичних відносинах з Амстердамом. Але, як говорить Гулліт, "я цього антагонізма не відчував, можливо, тому, що ніколи не був фанатом "Аякса". З трьох сезонів, проведених у "Фейєноорді", найкращим вийшов другий, 1983/1984. "Фейєноорд" зробив "золотий" дубль — виграв і чемпіонат, і Кубок Голландії. Ним зацікавився ПСВ і Рууд прийняв їхню пропозицію. У "Фейєноорді" Гулліт діяв на позиції ліберо. А в "ПСВ" він проявив себе як нападник. У результаті Гулліт став, можливо, першим у світі плеймейкером.

Фантастична швидкість (він пробігав 100 метрів майже за 10 секунд), прекрасне бачення поля, блискуча техніка і неординарне мислення дозволили Рууду стати справжнім лідером спочатку ПСВ, потім "Мілана" і збірної Голландії. Він роздавав передачі своїм партнерам, розвивав атаки суперників і при цьому забив у чемпіонаті-1985/1986 року 24 голи, а в наступному — 22. Обидва рази ейндховенці брали перше місце.

Із господарів суперклубів найбільшу зацікавленість до нього проявив Сильвіо Берлусконі. Телевізійний магнат, який тільки-но купив "Мілан", і який задумав повернути йому славу, виклав за Гулліта суму, яка на ті часи була рекордною в світі, — 10 мільйонів доларів. Зарплата його теж була найвищою — 2,2 мільйона доларів чистими на рік. Це вкладення грошей одразу ж себе виправдало. Одночасно з Гуллітом Берлусконі придбав і Райкаарда, але за набагато менші гроші. Так двоє товаришів, Рууд і Франк, об'єдналися знову. Ще одним придбанням Берлусконі став Марко ван Бастен.

Але у нього перший сезон у "Мілані (1987/1988) майже пропав: через травми він грав дуже мало. А наступний Гулліт провів на високому рівні — відіграв, можна сказати, за два. Він поодинці розірвав "Наполі" з Марадоною — діючого чемпіона країни (4:1). За підсумками референдуму 1987 року журналісти визнали його найкращим футболістом Європи. "Мілан" довів чемпіонат до перемоги і здобув перший "скудетто" за 10 років. А літо 1988 року ознаменувалося тріумфом "помаранчевих" на європейській першості. З фінального матчу СРСР — Голландія всі зазвичай згадують супергол ван Бастена. Але перед цим ворота Дасаєва розпечатав Гулліт, і теж здорово. Вийшло так: Ервін Куман реанімував зірвану було атаку голландців переводом м'яча через все поле зліва направо на ван Бастена, той головою відпасував у центр, куди у вільну зону вбіг Гулліт і потужно, труснувши левовою шевелюрою, відправив м'яч під поперечину.

Але восени 1988-го, коли він серйозно ушкодив коліно, почалася затяжна смуга, упродовж якої Рууд перманентно оперувався і лікувався. 19 квітня 1989 року "Мілан" провів один з своїх найзнаменніших матчів, розгромивши "Реал" — 5:0 у грі-відповіді півфіналу Кубка чемпіонів. Вся голландська трійка — Гулліт, ван Бастен і Райкаард — відзначилася по разу. Але Гулліт при цьому травмував хворе коліно і вимушений був негайно лягти під скальпель. Операцію йому зробили 21 квітня. До фінального матчу зі "Стяуа" залишався місяць і три дні — термін, за який не можливо було відновити кондиції, прийнятні для повернення на поле. Втім, Гулліт знайшов сили і вийшов 24 травня на поле Барселони "Ноу Камп". "Чорний тюльпан" повністю недолікувався, майже шкутильгав, але вийшов.

Гулліт, як і ван Бастен, зробив "дубль" і грав так блискуче, що про його стан здоров'я якось не згадувалося. "Я вже через п'ять хвилин після початку зрозумів, що ми виграємо, — говорив він. — Ми грали дуже добре. Ми дійсно були дуже геніальними". Це поєднання — "дуже геніальні" — стало знахідкою для журналістів, і багато газет взяли це за заголовки. Але нехтування рекомендаціями лікарів йому, все ж таки, не минулося, і негайно - майже річним поневірянням по медичних інстанціях.

У "Мілані" вже не вірили в те, що він поверне собі колишню силу, і задумалися про пошук його наступника, Георге Хаджі, який тоді грав за "Реал". Матчем, в якому Гулліт довів, що його ще зарано "ховати", став наступний фінал Кубка чемпіонів — проти "Бенфіки". Вдруге поспіль він зумів у день головного матчу сезону, в розібраному стані, забути про всі свої проблеми і привести команду до перемоги. "Мілан" переміг — 1:0 завдяки гросмейстерському пасу Гулліта на Райкаарда. Далі був Кубок світу в Італії, який показав, що один матч "розібраній" зірці на морально-вольових витягнути можна, а турнір — без шансів. "Помаранчевим" довелося забути про медалі. На наступному великому турнірі — Євро-92 у Голландії, і Гулліту, зокрема, вдалося взяти реванш за 1990 рік у Німеччині.

Рууд цілком і повністю "проковтнув" свого опікуна Міхаеля Фронцека, а його команда здобула впевнену перемогу — 3:1. По грі збірна Голландії була найсильнішою на чемпіонаті, але вибула з боротьби у півфіналі, програвши данійцям у серії пенальті, де з'явилися одразу дві зірки голландець Денніс Бергкамп і данієць Петер Шмейхель. Тим часом у "Мілані" відбулася зміна тренера — місце Саккі зайняв Фабіо Капелло. А найбільше постраждав Гулліт.

Новий наставник засовував його в прокрустове ложе своїх схем, примушуючи його діяти на позиції правого хавбека, де Гулліт виглядав досить безглуздо. Він сам це розумів. Додатково в "Мілані" різко збільшився іноземний легіон — до шести чоловік, за умови, що заявлятися на матч могли тільки троє. Гулліт все частіше став потрапляти в трійку зайвих, і до літа 1993-го раптом з'ясувалося, що гравець перетворився для клубу в тягар.

І "Чорний тюльпан" залишив Ломбардію і переїхав до Генуї, в "Сампдорію". І новознайдена свобода буквально окрилила Гулліта. Весь сезон він провів натхненно, на одному диханні — забив 15 м'ячів, зробив "Сампдорію" переможницею Кубка Італії, причому у фіналі генуезці не залишили каменя на камені від "Анкони" — 6:1. Рууда визнали найкращим гравцем серії "А" за 1994 рік.

Влітку 1995-го була пропозиція від "Челсі". Настільки заманлива, що не прийняти її не можна було. Після багатьох років гри атакуючим півоборонцем він повернувся на місце ліберо, яке освоїв в молоді роки в "Фейєноорді". У 1996-му граючий тренер "Челсі" Гленн Ходдл пішов працювати в збірну Англії, а свою посаду передовірив Гулліту. Той насамперед ініціював покупку Джанлуки Віаллі, потім виграв з лондонським клубом Кубок Англії, а на початку 1998-го несподівано залишив "Челсі", назвавши як причину відходу "зайве стомлення від роботи". Небагато відпочивши, Гулліт очолив "Ньюкасл", але справи з новим клубом були кепські і Гулліт пішов, щоб повернутися!..

Десять років минуло з тих пір, коли кумир мільйонів, капітан легендарної голландської збірної-1988 і просто "Чорний тюльпан" Рууд Гулліт провів свій прощальний матч як футболіст. Але сприйняття його гри тягнеться набагато далі за всілякі межі банальних тимчасових вимірювань. Вона подібна до картини, виконаної видовищними фарбами першокласного художника, — шедевра, що не блідне з перебігом ходу історії і, як справжнє надбання мистецтва, що викликає трепетне захоплення при першому ж з ним зіткненні. Вона, немов тисячоліттями сплячий вулкан, який в будь-яку секунду готовий до виверження яскраво-червоних стовпів вогненного феєрверку.

Олеся ЮРИНЕЦЬ.

КЛУБНА КАР'ЄРА

1982—1985	Фейєноорд	85	(30)
1985—1987	ПСВ Ейндховен	68	(46)
1987—1993	Мілан	117	(35)
1993—1995	Сампдорія	53	(24)
1995—1998	Челсі	32	(4)

НАЦІОНАЛЬНА ЗБІРНА

1983—1992	Нідерланди	58 (24)

ТРЕНЕРСЬКА КАР'ЄРА

1996—1998	Челсі
1998—1999	Ньюкасл Юнайтед
2004—2005	Фейєноорд
2007—2008	Лос-Анджелес Гелаксі

ДОСЯГНЕННЯ

Чемпіон Європи: 1988
Володар Кубка європейських чемпіонів: 1989, 1990
Володар Суперкубка Європи: 1990
Володар Міжконтинентального кубка: 1990
Чемпіон Нідерландів: 1984, 1986, 1987
Чемпіон Італії: 1988, 1992, 1993
Володар Кубка Нідерландів: 1984
Володар Кубка Італії: 1994
Володар Кубка Англії: 1997
Володар Золотого м'яча: 1987
2-й футболіст Європи: 1988
3-й футболіст світу: 1988, 1989 (за версією "World Soccer")
Найкращий футболіст Голландії: 1984, 1986

СКАНВОРД № 157 «ЧЕЛСІ»-2008

Фото 1
Фото 2
Фото 3
Стадіон у Бухаресті
Фото 1
Фото 2
Фото 3
Фото 4
Фото 4
Команда з Швеції
Хавбек "Рідінга"
Сильне враження
Рубен де ... Ред
Клуб із Мальти
Найкращий бомбардир ЧУ-1994/95
Фото 5
Фото 6
Форвард "Марселя"
Мексик. клуб
Півоборонець "Тоттенхема"
Порушення
Клуб із Ростова
... Мельберг
Важ ...
Фото 7
Ча Ду ...
Фото 8
... Осман
... Сінклейр
Фото 5
Фото 6
Прізвисько Блохіна
Амплуа оборонця
Албан. хавбек
Суддя з Іспанії
... Жаке
Фото 9
Фото 10
Клуб із Люксембурга
"... - Кам"
Оборонець "Стяуа"
Бек "Шахтаря" початку 2000-х рр.
Фото 7
Фото 8
Фото 9
Стадіон у Ніцці
Стадіон у Києві
Клаус ... Ларсен
Бек "Аякса"
Гравець "Борусії" М
Мета нападника
... Ілієв
"Нефтчі"
Фото 11
"... - Арад"
Плеймейкер "Мілана"
Поєдинок
Кіпер "Челсі"
Форвард "Коло-Коло"
... Чжун Хван
Фото 10
Фото 11

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Алло, Львів!

ПОПРОЩАТИСЯ ІЗ ЄВРО-2012 І МІСЬКИМ ГОЛОВОЮ...

Одразу ж наступного дня, як в Україні був оприлюднений Указ Президента України про дострокові вибори народних депутатів, — про дочасні вибори міського голови заїкнулися і у Львові. Щонайцікавіше, це пролунало з вуст самого міського голови Львова Андрія Садового.

Причину дочасних виборів останній пояснює тим, що у Львові була створена група фінансових кланів, у змові з деякими місцевими політичними угрупованнями, яка опрацьовувала і, використовуючи кризову ситуацію у державі, приступила до реалізації плану тотальної дестабілізації у місті. За словами високопосадовця, планується, за допомогою деяких депутатів Львівської обласної та міської рад, змістити міського голову з посади, переобрати секретаря міської ради і в умовах хаосу та безвладдя розпочати глобальний грабунок міста, масштабний "дерибан" міської землі та комунального майна.

Андрій Садовий озвучив це на черговій сесії міської ради після того, як на сесії була оприлюднена спільна заява депутатів міської ради від БЮТу, "Нашої України" та ПРП з проханням до Садового прозвітуватися щодо підготовки Євро-2012 у Львові. Варто зазначити, що напередодні депутати Львівської обласної ради звернулися до Генпрокуратури з проханням "перевірити факти очевидного зловживання службовим становищем з боку міського голови Львова Андрія Садового: йдеться про штучне зволікання з підготовкою Львова до Євро-2012, зокрема, з підписанням договору генпідряду з австрійською компанією "ALPINE Bau GmbH".

Під час сесії міської ради очільник міста офіційно визнав свій провал у перемовинах з австрійською компанією щодо будівництва стадіону до Євро-2012 у Львові. Начебто тому, що представники компанії збільшили вартість будівництва стадіону до меж, неприйнятних для міськради та Міністерства економіки України. Прес-служба Львівської міської ради оприлюднила повідомлення про те, що міська рада залучить іншого генерального підрядника для будівництва стадіону. Назва фірми, котра стане генпідрядником з будівництва стадіону до Євро-2012, буде відомою не раніше початку листопада. Наразі робоча група з контролю та пошуку інвестора до Євро-2012 опрацьовує пропозиції від інвесторів, що мають намір узяти участь у тендері. За попередніми планами робочої групи, усередині жовтня буде оголошено тендер на визначення інвестора з будівництва стадіону. Зараз міська рада приймає чимало пропозицій від потенційних кандидатів. Окрім того, на сайті міськради буде представлено всі умови, аби й інші фірми могли ознайомитися. Обіцяють, що на початок листопада вже буде відомий генпідрядник, інвестор і, власне, будівник стадіону.

Руслан ЗАЄЦЬ.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру
О. КОМАРОВСЬКИЙ
Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025115.
Індекс 60994.

